

Refleksjonsbrev for oktober fra Lynet

Fokus på et prosjekterende arbeid

Barnehagen er en pedagogisk virksomhet, en lærende organisasjon som legger til rette for at barna skal lære og utvikle seg på forskjellige områder. En god organisering av aktiviteter og forskjellige opplegg bidrar til en bedre kvalitet i læringsprosesser som oppstår og utvikler seg i barnehagen. I august og september var vi opptatt med å strukturere avdelingen Lynet, lage barnegrupper, og jobbe bevisst med prosjektgrupper. Etter hvert fant vi ut at disse gruppene ikke fungerte akkurat som vi hadde forventet. En refleksjon rundt eventuelle årsaker gjorde at vi bestemte oss om å organisere annerledes, med fokus på barnets ønske og interesse, istedenfor faste aktiviteter i faste grupper som ble gjennomtenkt, planlagt eller laget av voksne. Nå har vi sett at barnas medvirkning gir hvert barn mulighet til å framstå som individ og ytre seg, påvirke, velge, og komme med egne meninger. Barna blir mest engasjert til å gjennomføre det de har vært med å tenke, snakke om og bestemme. Prosjektarbeid blir da mye mer enn en prosess som foregår på en bestemt tid, i gruppen. Det foregår hele tida, overalt, med hvem som helst som er interessert, eller involvert. Voksne tar på seg prosjektbriller og ser på det barna holder på med, veileder dem underveis, og undrer seg sammen med dem. Den måten å jobbe på kalles «prosjekterende arbeidsmåte». Det vil si at prosjektet er synlig i hverdagen og at det er med oss hele tiden. Prosjektet lever i hele hverdagen og på mange arenaer barna møter, mens vi lytter til barnas spørsmål og leser deres kroppsspråk for å forsøke å utfordre dem videre med utgangspunkt i deres interesser (Årsplan, 2021-2023). I oktober jobbet vi prosjekterende og atelierkulturen ble mye mer synlig i møte med ulike elementer i økosystemet vårt. På foreldremøtet, 27. september ble foreldrene involvert i prosjektarbeidet vårt, og deres bidrag ble utgangspunkt til en engasjerende prosess, hvor barna fikk jobbe med foreldrenes produkter. Den første gruppen laget et eventyr som hadde noe å gjøre med «naturen og økosystem».

Eventyr om økosystem

«Edderkoppene og solbriller»

Det var en gang et tusenbein som hadde mange farger på seg. Tusenbeinet hadde ett stort øye.

Det kom mange edderkopper som hadde sko på seg og solbriller. En av edderkoppene mistet solbrillene sine i en bekk. Bekken var stor, og vannet varmt og lilla. De kranglet om hvem som skulle plukke opp brillene. Men plutselig kom en fugl fra trærne i skogen. Den sa til edderkoppene: «jeg kan fly. Jeg kan hjelpe dere å hente brillene fra det vannet». Mens fuglen sa det, kom en mark som kjørte på en motorsykkel, med stor fart. Marken skremte edderkoppene fordi motorsykkelen sa vrouuumm vrouoomm. Et barn kom forbi og så at det stod en plastpose i skogen. Barnet ryddet skogen og gikk sin vei.

Eventyret ble lest flere ganger på avdelingen, sammen med barna, og noen kunne gjenfortelle det. Innholdet skapte entusiasme, og i flere anledninger fikk barna mulighet til å tegne eller male fra innholdet i eventyret. De reflekterte også rundt hvordan man skal bevare naturen, og hvilken rolle har «et barn» i denne sammenhengen. På tur i skogen og på fotballbanen plukket barna opp søppel og kastet i søppelkasser, som et bidrag for bedre miljøet. Søppel og spesielt plastposer skal ikke ligge i skogen og i naturen slik at de ikke forstyrre dyrenes økosystem og skape andre alvorlige konsekvenser for fugler, insekter og andre små kryp. Barna reflekterte om plastsøppel som er en stor trussel mot alt som lever i naturen fordi det aldri forsvinner. Barna fikk en idé om å lage «medisin» for de insektene og dyrene som eventuelt, blir syke av dårlig luft og dårlig mat de har fått inn i kroppen. For å lage en «spesiell medisin», ifølge et barn, måtte de blande gress, blomster, bark, vann, og andre naturelementer de fant i naturen. De hadde en hypotese om at medisin lages av planter, og hjelper mennesker, dyr, fugler og fisker til å holde seg friske i økosystemet vårt. I prosessen var det interessant å se hvor mye barna kan fantasere, samtidig at de utvikler egen kunnskap i møte med hverandre og med naturen. De samarbeidet godt, diskuterte for å bli enige om hva de skulle gjøre og hvordan, samtidig at de utvikler gode relasjoner med hverandre. Vi var glade når vi opplevde at i den læringsprosessen som foregikk fra eventyret til kunst og kreative bilder, turer, naturrydding, medisin og relasjoner, holdt barna *det fantasifulle og det rasjonelle aspektet sammen. Atelierkultur er en kultur som holder disse aspektene tett sammen* (Carlsen, 2021).

Vi tegner fra eventyret

På jakt etter søppel. Vi rydder for et bedre økosystem!

Vi lager medisin

En annen foreldregruppe malte på lerret noe som er knyttet «økosystem» og som var spennende for barna. I etterkant fikk noen barn herme etter foreldrene og tegne eller male samme økosystembildet. Den siste foreldregruppen lage et fysisk miljø, med tilgjengelige naturmaterialer, i gangen mellom Lynet og administrasjonskontor. Barna var stolte av foreldrenes kreative tanker og måten de plasserte forskjellige dyr i den «lille skogen». Det stoppet der, undret seg og lekte med dyrene.

I oktober hadde vi fortsatt interesse på øye. Vi var på tur og besøkte hestene. Vi fikk se nærmere på deres «øye» og ikke minst på «bæsjen». Hva spiser hestene for å leve? Og hva skulle ha skjedd hvis de ikke kunne bæsje? Dette var noen av undringsspørsmålene knyttet økosystem.

Barn er nysgjerrige og interessert i å finne ut av det meste. De er rett og slett små forskere som undersøker alt som kommer i deres vei med iver og glød» ref. May Britt Drugli, professor i pedagogikk ved RKBU (Regionalt kunnskapssenter for barn og unge) Midt-Norge, NTNU.

Estetisk uttrykk om økosystem.

«Det man hører glemmer man, det man ser husker man, det man gjør, forstår man»

Loris Malaguzzi.